

[Christophersen.]

ven. Men dér indtager vi fortsat det standpunkt, at det må være op til moderniseringsnævnene at fortolke reglerne, fuldstændig som det må være op til disse moderniseringsnævne at sikre, at eventuelle fremtidige forsøg på misbrug ikke kan lade sig gøre.

Der er under udvalgsbehandlingen stillet 2 ændringsforslag, og jeg skal ikke lægge skjul på, at de selvfølgelig forbedrer lovforslaget i forhold til det oprindelige. Det gælder klargøringen af reglerne om pligten til at anvise erstatningslejligheder, og det gælder reglerne om lejeforhøjelse ved forbedringer; det er derfor ændringsforslag, som vi vil undlade at stemme om. Vi erkender den forbedring, der ligger i dem, men den sammenhæng, de skal placeres i, betragter vi fortsat som overordentlig utilfredsstillende. Vi mener, som jeg sagde indledningsvis, at loven ikke vil løse moderniseringsproblemerne, og samtidig har den jo den væsentlige ulempe, at den vil forringe mulighederne for en normalisering af lejefastsættelsen i den ældre boligmasse; hermed lukker man af for endnu en af de beskedne muligheder, der var for at få denne normaliseringsproces ført igennem.

I konsekvens heraf vil vi stemme imod lovforslaget ved tredje behandling.

Dahlgaard: Ved første behandling af lovforslag nr. 192 gav jeg på mit partis vegne udtryk for, at lovforslaget syntes at bygge på praktiske erfaringer mere end på principielle overvejelser, og at en nærmere vurdering af forslaget derfor bedst kunne ske i boligudvalget på grundlag af mere konkrete oplysninger fra boligministeren angående omfanget og karakteren af eventuelle misbrug under den hidtidige ordning.

De oplysninger, ministeren har givet boligudvalget, går imidlertid ud på, at lovforslaget ikke har baggrund i konstaterede misbrug af den hidtidige ordning, som i øvrigt for få år siden er blevet indført efter indstilling fra Grundejernes Landsforbund og Lejernes Landsorganisation i fællesskab. Dermed falder efter det radikale venstres opfattelse lovforslaget i sin helhed. Vi synes, det er et noget anstrengt lovforslag, der er fremsat på et anstrengt grundlag, og at det utvivlsomt har kostet alt for mange anstrengelser for både boligudvalget og bolig-

ministeriet at beskæftige sig med, kræfter, der kunne være brugt i en bedre sags tjeneste.

Uanset de forbedringer, lovforslaget undergår ved ministerens ændringsforslag, kan det radikale venstre derfor ikke medvirke og vil ved tredje behandling stemme imod lovforslaget.

Som jeg nærmere omtalte ved lovforslagets første behandling, mener vi i det radikale venstre, at loven vil modvirke interessen i og mulighederne for at gennemføre moderniseringer af den ældre boligmasse. Det gælder ikke mindst moderniseringen af mindre ejendomme, hvis indehavere ikke har praktiske muligheder for at tilbyde de hidtidige lejere anden lejlighed efter bestemmelserne i den nu foreslåede affattelse af § 13, stk. 4.

Vi har den opfattelse, at loven kan stoppe eller i hvert fald meget kraftigt opbremse bestræbelserne for en meget ønskværdig modernisering af den ældre boligmasse i Københavns bykerne, og det kan vi ikke medvirke til.

Arne Larsen: Socialistisk folkeparti kan også ved denne andenbehandling af forslagene til lov om ændring af lov om midlertidig regulering af boligforholdene, altså lovforslag nr. 73 og nr. 192, give tilslutning til disse lovforslag og også — selv om det ikke er med overvældende stor begejstring — til de stillede ændringsforslag.

Der siges i betænkningen af mindretallet, at ministeren over for udvalget har bekræftet, at den nugældende lovgivning ikke har givet anledning til misbrug. Måske har jeg ikke været opmærksom i udvalget, da ministeren gav denne redegørelse, men jeg går da ud fra, at lovforslaget er tænkt som et middel til at undgå misbrug, og at vi måske ikke i høj grad, men dog i nogen grad, har set den tidligere lovgivning blive misbrugt. Vi har set meget kedelige eksempler på, hvordan gamle og nedslidte ejendomme, uanset hvad beboerne og lejerne har ment om den sag, er blevet fuldmoderniseret i en sådan grad, at prisen for det udlejede er mangedoblet, og at det har været umuligt for de mennesker, der boede dér, at sidde tilbage i disse lejligheder — de har simpelt hen været nødsaget til at flytte. Jeg finder, at de foreslåede bestemmelser i højere grad er en beskyttelse af disse lejere, og derfor hilser vi